

Een dankbare en fijne herinnering aan

Wilhelmina Seiger

weduwe van

Johan Teggeler

Ze werd geboren te Deurningen op 10 maart 1916. Ze overleed in het ziekenhuis van Oldenzaal op 15 juli 1998. We hadden haar voor het laatst in ons midden tijdens een eucharistieviering in de H. Antoniuskerk te Oldenzaal op 20 juli, waarna we haar hebben begeleid naar haar laatste rustplaats aan de Hengelosestraat aldaar.

*Wie voor zichzelf leeft, leeft maar half.
Zij leefde dubbel, leefde voor anderen.*

Deze twee regels verwoordden heel kernachtig haar leven. Ze heeft gelukkig geleefd, waarbij ze veel aan de mensen om zich heen heeft gedacht. Ook voor ons, haar gezin, was ze heel goed. Ze had

een sterke persoonlijkheid waarbij ze altijd in goede zin aanwezig was.

Ze was een lieve moeder voor de kinderen en een lieve oma voor de kleinkinderen, waar ze veel van hield. Ook met vader was ze erg gelukkig, toen hij ziek werd heeft ze hem zelf kunnen begeleiden en verzorgen.

Ze was een vrouw met een brede interesse, vooral in mensen. Ook toen ze ziek werd bleef ze hier mee bezig. Hoewel ze de laatste tijd lichamelijk zwakker werd, bleef ze geestelijk jong. Deze situatie kon ze niet accepteren en maakte haar eenzaam.

We hebben haar als familie zo goed mogelijk proberen te steunen. Ze was moe en wilde rusten, rust heeft ze nu gevonden. Voor ons die achterblijven is het moeilijk te accepteren dat ze niet meer bij ons is. We danken haar voor alle goeds. Ze zal altijd in onze herinnering blijven voorleven.

*Lieve ma en oma, bedankt voor alles
en rust in vrede.*

Voor al uw blijken van belangstelling en meeleven tijdens haar leven en na de dood van onze moeder en oma willen wij u hartelijk bedanken.

Kinderen en kleinkinderen.